

[Lone Dybkjær]

mellem staten, kommunerne og borgerne, fordi ét er, at man kan sikre en større kommunal medbestemmelse, noget andet er, om det samtidig i virkeligheden sikrer borgerne en større medbestemmelse over for kommunalbestyrelsen; det er jo ikke nødvendigvis sikkert. Vi har jo i høj grad set, at kommunalbestyrelser også inden for varmeplanområdet har trumfet beslutninger igennem, som borgerne ikke var alt for betagede af – for at sige det pænt.

Når det drejer sig om selve lovforslaget, finder vi – det er der også andre ordførere der har været inde på – at udtrykket »afgørende vægt på den lokale medbestemmelse« ikke er frygtelig præcist og heller ikke rigtig brugbart i en lovtæst, hvorimod bestemmelsen om offentlighedsfasen på de 6 måneder og proceduren i øvrigt er betydelig mere præcis.

Vi er altså positive over for lovforslagets intentioner, at man skal prøve at sikre den størst mulige deltagelse af borgerne, når det drejer sig om varmeplanlægning og forskellige andre ting, men jeg synes, man burde overveje, om det er det rigtige sted, man laver både offentlighedsfase og inddragelse af borgerne i beslutningen. I virkeligheden burde lovforslaget måske snarere ses i forbindelse med den fysiske planlægningslov end i forbindelse med varmeplanloven, fordi det i virkeligheden er nok så vigtigt at få en fornuftig sammenhæng mellem den fysiske planlægning og varmeplanlægningen, og det er i øvrigt ofte dér, vi kan få spildet i høj grad reduceret og altså få en meget mere effektiv energidnyttelse.

Men det vil vi kigge på i udvalget, ligesom vi også dér vil prøve at få nogle meget konkrete oplysninger frem om, hvordan denne planlægning rent faktisk er foregået, og hvor vi er stødt på problemer, med henblik på at se, om vi kan og bør foretage ændringer i varmforsyningsloven.

Waldorff (VS):

Jeg vil starte med det, vi uden videre kan tilslutte os, nemlig en 6 måneders debatperiode. Jeg synes, det er fint, for jeg har hele tiden syntes, at der i varmforsyningsloven har manglet en sikkerhed for, at disse ting kom ordentlig ud til debat. Vi synes, det er et udmærket forslag, SF kommer med, og det er i

virkeligheden den del af det, vi kan gå ind for.

Om resten vil jeg sige, at der er sådan set ikke nogen tvivl om, at forslaget intentioner er de intentioner, som vi også selv står for, nemlig at vi prøver at bruge varmforsyningslovgivningen sådan, at den fremmer den vedvarende energi; og et element til fremme af den vedvarende energi er netop den lokale diskussion, den lokale pression, det er der ingen tvivl om.

Men hvis vi tager forslaget på ordet og siger, at der skal lægges afgørende vægt på den lokale medbestemmelse, hvad vil det så komme til at betyde i praksis?

Nu kan det godt være, at hr. Kalnæs bag efter vil sige, at jeg har misforstået forslaget, men hvis vi virkelig skal tage dette alvorligt, så betyder afgørende indflydelse bl.a., at hvis et bysamfund beslutter sig til at opføre et kulfyret kraftværk, så skal de have lov til det, dvs. Hillerød om igen.

Hvis jeg nu møder med et tilbud om et nøglefærdigt kraftværk, hvor de vælter anlægsudgifterne over på elpriserne og tilbyder varme billigt til kommunen, vil næsten alle kommuner sige: vi har en chance for billig varme her, nogle andre betaler anlægsudgifterne, det køber vi.

Det mener jeg i virkeligheden er en meget væsentlig grund til, at SF kan få så stor en opbakning bag forslaget fra partier som det konservative folkeparti, som jo hele vejen igennem plejer elværkernes interesser og hele vejen igennem – og det er den anden side af SFs forslag – prøver at sabotere opbygningen af naturgasprojektet. Her synes jeg, at SF skylder os nogle forklaringer. Hvis man tager det alvorligt med den afgørende lokale indflydelse, hvad stiller man så op, hvis det faktisk betyder et praktisk sammenbrud for naturgasnettet? Dette er ikke noget forsvar for projektet som sådan, hvor man altså brænder af i individuelle fyr, men vi har en langsigtet interesse i en opbygning af naturgasnettet over hele landet.

Jeg mener altså, at der må meget mere til, før vi kan tage SFs diskussion alvorligt. Der må en meget mere præcis diskussion til om forholdet mellem lokale afgørelser og afgørelser på landsplan.

Der er en masse ideologi i sådan noget. Hvis man skriver i et forslag »øget lokal medbestemmelse«, kan man være sikker på